

Tre av tio under fattigdomsgränsen

Genomsnittsinkomsten är lägre i hyresrätt än i de båda ägda boendeformerna. Det gäller för alla familjetyper och i alla kommuner.

Skillnaden mellan grupperna har dessutom ökat kraftigt. Det ekonomiska avståndet mellan hyresgäster och villaägare har mer än fördubblats sedan 2004.

MÅNGA UNDER EU:S FATTIGDOMSGRÄNS

År 2016 hade tre av tio hyresgäster till och med en ekonomisk standard under den gräns som i EU-statistiken kallas *risk för fattigdom*, eller *relativ fattigdom*.

Med det menas en disponibel inkomst som är lägre än 60 procent av medianen i landet. SCB definierar det som *låg inkomst*.

INGA MARGINALER

Oavsett vilka ord man väljer är det ett läge där man inte har marginaler för att klara större oväntade utgifter. Av SCBs *undersökningar av levnadsförhållanden* kan man utläsa att det behövs inkomster en bit över den nivån för att ha en någorlunda stabil ekonomi.

Fyra av tio hyresgäster klarar inte en oväntad utgift på 12 000 kronor utan att låna eller få hjälp. Nya glasögon, tandläkarbesök eller försenad utbetalning av sjukpenning kan radera hela familjeekonomin.

DE SOM ÄGER HAR FÅTT MER

Att de som äger sina bostäder har fått mer i plånboken beror bland annat på att höginkomsttagare – som oftare bor i villa eller bostadsrätt – överlag gynnats mer av de så kallade jobbskatteavdragen som infördes 2007–2014. Samtidigt har trygghetssystemen urholkats vilket drabbat grupper som oftare bor i hyresrätt.

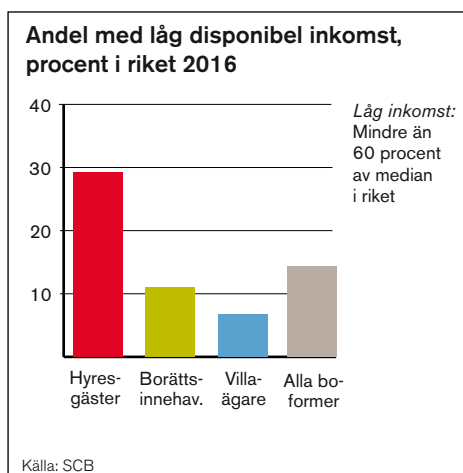
Andra skattelättnader, som sänkt fastighetsskatt och rot-avdrag, har enbart gått till dem som äger sina bostäder.

DYRASTE BOENDEFORMEN

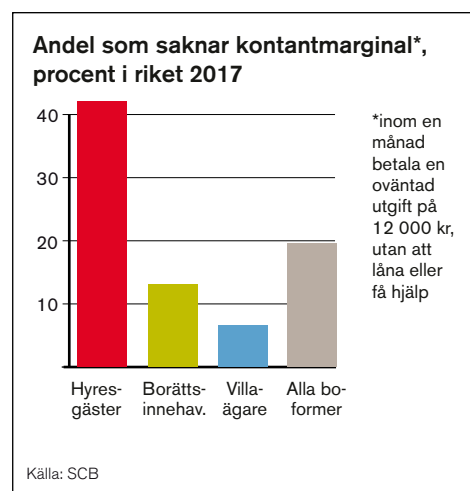
I hyreshus bor förstås även medel- och höginkomsttagare. Det är ett bekvämt och flexibelt boende, som uppskattas av många.

Men det är ingen tillfällighet att höglönlade oftast bor i villa eller bostadsrätt, och de med lägst inkomster i hyresrätt. För den som har kapital, eller möjlighet att låna, är det med dagens villkor oftast en bättre affär att äga sitt boende än att hyra.

Forts nästa sida!

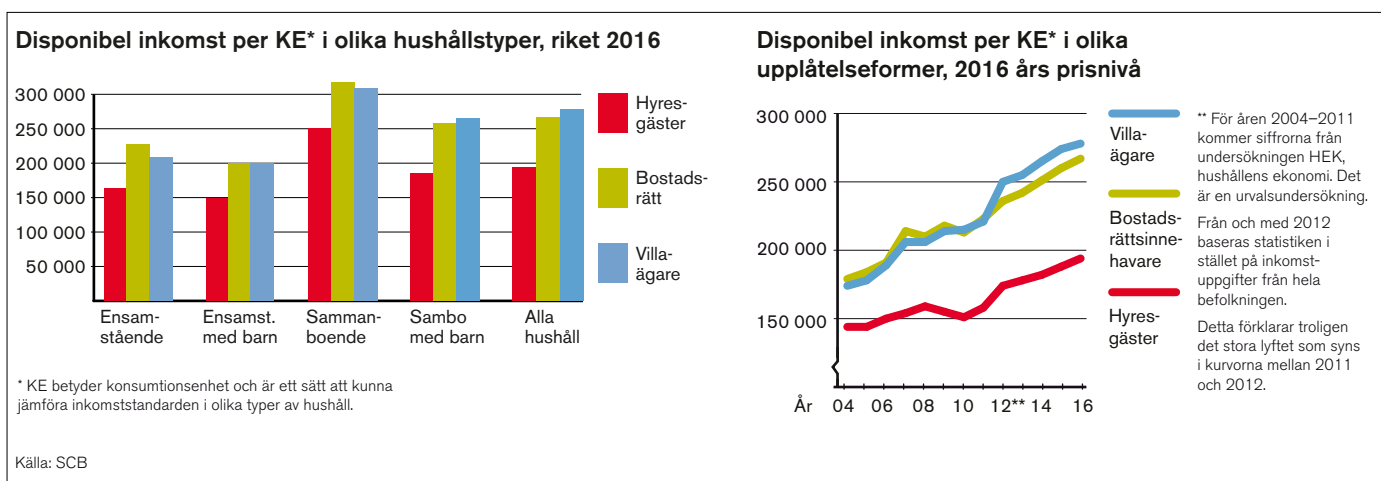
29 procent av hyresgästerna har inkomster under gränsen för relativ fattigdom.

Fyra av tio hyresgäster klarar inte en oväntad stor utgift på egen hand.

forts.

De som inte får ihop till en kontantinsats – och det är många i dag – är hänvisade till den dyraste boendeformen.

Hyresgäster har lägre medelinkomst än de som äger sina bostäder. 2004 var skillnaden mellan grupperna bara hälften så stor.

LÄS MER: Definitioner och fakta om statistiken

Disponibel inkomst är inkomst minus skatt plus eventuella bidrag.

Konsumtionsenhet (KE) är ett sätt att kunna jämföra inkomster mellan olika hushållstyper. Måttet motsvarar i princip en vuxen person. Men när det bor fler personer, eller barn, i ett hushåll får de mindre "vikt" eftersom det är billigare att leva flera tillsammans.

Inkomst under EUs fattigdomsgräns, dvs en disponibel inkomst som är lägre än 60 procent av medianen, baseras 2016 på medianvärdet 242 400 kronor. Eftersom jämförelsen sedan görs med hjälp av begreppet *konsumtionsenhet* (se ovan), blir nivån olika för olika typer av hushåll. Till exempel motsvarar 60 procent av medianen drygt 12 000 kronor per månad för en ensamstående person, och närmare 30 000 kronor per månad för ett sammanboende par med två barn.

Statistiken om andelen boende med inkomst under 60 procent av medianen i riket är framtagen speciellt för Hyresgästföreningen av SCB.

Uppgifterna om kontantmarginal kommer från Statistiska centralbyråns *Undersökningar av levnadsförhållanden (ULF/SILC)*. Där intervjuas varje år ett slumpmässigt urval personer över hela landet. Uppdelningen av statistiken utifrån boende i olika upplåtelseformer är beställd speciellt för Hyresgästföreningen. Totalt antal svarande 2017 var 5 700 personer.